

РЕШЕНИЕ

№ 8153

гр. София, 22.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6026** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мая Сукнарова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Т. Б. Д., в качеството му на изпълнителен директор на „Монтажи“ ЕАД, срещу решение № 1572 от 04.04.2023г. по описа на Софийски районен съд, НО, 104 състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 11-01-268 от 16.09.2022г., издадено от директора на Агенция за държавна финансова инспекция (АДФИ), с което на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 266,64 лева на основание чл.256, ал.1 от Закона за обществените поръчки.

С касационната жалба се сочат основания за отмяна на оспореното решение като незаконосъобразно. Жалбоподателят излага твърдения, че „Монтажи“ ЕАД не е публичноправна организация по смисъла на § 2, т. 43 от ДР на ЗОП, съответно изпълнителният директор не е „възложител“ по смисъла на чл. 5, ал. 2, т. 14 ЗОП. В тази връзка поддържа, че неправилно е определен субектът на административнонаказателна отговорност в НП, като се оспорва и наличието на вина у касатора при извършване на процесното нарушение.

В открито съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява. В депозирани писмени бележки от 23.11.2023г. изразява, че поддържа жалбата си и не

възразява да се даде ход на делото.

Ответникът – директорът на Агенция за държавна финансова инспекция се представлява от юрк. Т. Я., която оспорва жалбата и моли решението на СРС да бъде потвърдено като законосъобразно и правилно. В писмени бележки от 01.12.2023г. поддържа тезата за неоснователност на подадената касационна жалба. Претендира разноси.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София град, 14-и касационен състав, намира касационната жалба като подадена от надлежна страна и в срока по чл.211, ал.1 от АПК за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да потвърди НП, районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи в рамките на техните правомощия, при издаването им не са допуснати съществени процесуални нарушения. Приел, че касаторът е осъществил състава на вмененото му нарушение, поради което законосъобразно му е наложено наказание, както и че не са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН за маловажност на деянието.

Решението е правилно.

Във връзка с извършена проверка по ЗОП на „Монтажи“ АД, е установено, че на 10.02.2020 г. е сключен договор между „Монтажи“ ЕАД (възложител) и „Грома Холд“ ЕООД (изпълнител), въз основа на който изпълнителят се е задължил да извърши на строително-монтажни работи за обект „Аварийно изграждане на водопровод от М. Б. до [населено място] ведно с помпена станция и резервоар, с цел аварийно водоснабдяване на [населено място]“.

Извършените разходи по договора са в размер на 427776,90 лв. без ДДС, с което се надвишава минималния стойностен праг по чл.20, ал.2, т.1 от ЗОП, без да е приложена процедура по чл.18, ал.1 съобразно стойността на поръчката при наличие на основания за това.

На касатора е съставен АУАН № 11-01-268/25.03.2022г. за това, че в качеството си на възложител е сключил договор с цена, надвишаваща минималния праг по чл.20, ал.2, т.1 от ЗОП, като не е приложил процедура по чл. 18, ал.1 от ЗОП съобразно стойността на поръчката при наличие на основания за това.

В срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН е постъпило писмено възражение, в което се излагат твърдения за липса в кумулация на всички елементи от фактическия състав на понятието „публичноправна организация“ и се твърди, че изводите на финансовия инспектор са неправилни и незаконосъобразни.

На основание съставения АУАН, при пълна идентичност на описаното нарушение и неговата правна квалификация, на 16.09.2022 г. е издадено и наказателно постановление № 11-01-268.

Не се споделя възражението в жалбата, че касаторът не е субект на нарушението. В тази връзка правилно СРС е приел, че „Монтажи“ ЕАД е „публичноправна организация“, а представляващото го лице - касаторът е „възложител“ по смисъла на чл. 5, ал. 2, т. 14 от ЗОП, поради което и всички възраженията в противоположен смисъл се явяват неоснователни.

Легална дефиниция на термина се съдържа в разпоредбата на § 2, т. 43 от ДР на ЗОП, а именно: „публичноправна организация“ е юридическо лице, за което са изпълнени

следните условия: а) създадено е с конкретна цел да задоволява нужди от общ интерес, които нямат промишлен или търговски характер и б) финансирано е с повече от 50 на сто от държавни, териториални или местни органи или от други публичноправни организации, или е обект на управленски контрол от страна на тези органи; или има управителен или надзорен орган, повечето от половината от членовете на който са назначени от публичен възложител по чл. 5, ал. 2, т. 1 – 14.

„Монтажи“ ЕАД е организация от публичния сектор по смисъла на чл. 2, ал. 2, т. 9 от Закона за финансовото управление и контрол в публичния сектор (ЗФУКПС), като търговско дружество, чийто капитал е изцяло собственост на търговско дружество с над 50 на сто държавно и / или общинско участие в капитала. По смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗФУКПС публични средства са всички средства, които се събират, получават, съхраняват, разпределят и разходват от организациите от публичния сектор, т. е. всички средства, които се събират, получават, съхраняват, разпределят и разходват от „Монтажи“ ЕАД са публични средства. По смисъла на т. 43а от § 2 на ДР на ЗОП, публични средства са именно тези по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗФУКПС, а именно средствата, които се събират, получават, съхраняват, разпределят и разходват от организациите от публичния сектор.

Съгласно ал.1 на чл.256 от ЗОП - санкцията се налага за възложител, който възложи обществена поръчка, като сключи договор или извърши разходи или поеме задължение за извършване на разходи, с което се достига или надвишава минималния стойностен праг по чл. 20, ал. 1 или 2, без да приложи процедура по чл. 18, ал. 1 съобразно стойността на поръчката при наличие на основания за това.

Установено е, че Т. Д. е заемал ръководна длъжност в търговско дружество с държавно участие и е възложител на обществени поръчки по смисъла на чл. 5, ал. 4, т. 2 от ЗОП, в качеството си на представляващ търговското дружество. В случая не е приложен предвидения в закона ред за възлагане на обществената поръчка съобразно стойността на поръчката.

Правилни са изводите на СРС, че АУАН и НП са издадени в съответствие на чл.42 и чл.57 от ЗАНН, тъй като съдържат всички изискуеми реквизити.

При този изход на спора и предвид своевременно направеното искане от страна на ответника, съдът следва да му присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 3 ЗАНН, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер от 100 лева.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2, предл.1 от АПК, Административен съд – София град, 14-и касационен състав:

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1572 от 04.04.2023 г., постановено по н.а.х.д. № 12832/2022 г. от Софийски районен съд, НО, 104-ти състав.

ОСЪЖДА Т. Б. Д. от [населено място] да заплати на Агенция за държавна финансова инспекция сумата от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение. Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

